

Три дни продължаватъ буйни разисквания за народното дѣло. Четиристотинъ души вѣрни въстаници сж обградили Оборище и не позволяватъ птичка да прехвъркне. Тѣ деинощно бдятъ да се запази въ тайна народното дѣло.

Млади и стари, буйни и мждри — всички до единъ сж проникнати отъ народнитѣ идеали.

Най-после младежкиятъ възторгъ и нетърпение взематъ върхъ надъ благоразумието, и въстанието било опредѣлено за 1 май.

Но поради предателството на промъкналия се въ Събраието вътрешенъ врагъ, въстанието било вдигнато десетъ дена по-рано — на 20 априлъ (3 май по новия календаръ).

Народътъ воювалъ десетъ деня.

Воювалъ съ развѣто знаме и подъ звуковетѣ на своята бойна пѣсень :

Боятъ настана, тупатъ сърдца ни,
ето ги близу наш'тѣ душмани.

Дързостъ, дружина, вѣрна сговорна,
ний не сме вече рая покорна. . .

Десетъ дни тържество и люти борби! Но числото надви храбростта, и Афъзъ паша влѣзе като победителъ въ Панагюрище. Разпрѣснати сж останалитѣ живи борци, но духътъ на свободата не бѣ умрътвенъ.

Следъ Бузлуджа дойде Оборище, следъ Оборище — Милинъ камъкъ и Околчица, а следъ тѣхъ — Свети

Театъръ паметникъ 20 априлъ.